

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานพระราชบัญญัติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด

พุทธศักราช ๒๕๕๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อนันตมหิตล

ตราไว้ ณ วันที่ ๘ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

เป็นปีที่ ๑๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดลมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้บำเหน็จแก่ผู้ปราบปรามผู้กระทำความผิดในบางประการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม

ของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติให้บำเหน็จในการ
ปราบปรามผู้กระทำความผิด พุทธศักราช ๒๕๕๕”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นใดซึ่งมีข้อความขัดหรือ

แย้งกับบทพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ คำว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“สินบน” หมายความว่า เงินตราที่จ่ายให้แก่ผู้นำจับ

“รางวัล” หมายความว่า เงินตราที่จ่ายให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งจับกุมผู้กระทำความผิด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“ผู้นำจับ” หมายความว่า บุคคลผู้มีใช้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งนำความมาแจ้งต่อ
พนักงานเจ้าหน้าที่ให้ทำการจับกุมผู้กระทำความผิด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจซึ่งมีอำนาจ

หน้าที่จับกุมผู้กระทำความผิดตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“ข้อกลาง” หมายความว่า ทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยกระทำความผิด

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่ความผิดซึ่งเกิดขึ้นตามกฎหมายว่าด้วย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑. การควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคและของอื่น ๆ ในภาวะคับขัน

๒. การศุลกากร

๓. การสำรวจและกักกันข้าว

๔. การป้องกันการค้ากำไรเกินควร

มาตรา ๖ ผู้นำจับมีสิทธิได้รับสินบน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งจับกุมผู้กระทำผิดมี

สิทธิได้รับรางวัล

มาตรา ๗ สินบนและรางวัลให้จ่ายจากเงินที่ได้จากการขายของกลางซึ่งศาลสั่งริบเมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว

ในกรณีที่ศาลมิได้สั่งริบของกลางหรือของกลางที่ศาลสั่งริบนั้นไม่อาจขายได้ ให้จ่ายจากเงินค่าปรับที่ได้ชำระต่อศาล

มาตรา ๘ ให้จ่ายสินบนร้อยละสามสิบของราคาของกลางหรือค่าปรับ ให้จ่ายรางวัลร้อยละสิบห้าของราคาของกลางหรือค่าปรับ

ในกรณีที่ไม่มีผู้นำจับ ให้จ่ายรางวัลแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งจับกุมผู้ทำผิดร้อยละยี่สิบของราคาของกลางหรือค่าปรับ

มาตรา ๙ ในการยื่นฟ้องผู้กระทำผิดซึ่งผู้นำจับหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีสิทธิจะ

ได้รับเงินสินบนหรือรางวัลตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานอัยการร้องขอต่อศาลให้จ่ายสินบนหรือรางวัล

มาตรา ๑๐ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดไม่ทำการจับกุมตามคำสั่งของผู้นำจับโดยปราศจากเหตุผลอันสมควร มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่เกี่ยวกับกระทรวงนั้น ๆ

และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ปรีดี พนมยงค์

นายกรัฐมนตรี

